

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo

Deres ref.:
2003/443- P/KIR

Arkivkode: 500, 16
846/03

Dato:
18.09.2003

**HØRING - NOU 2003:14 (Bedre kommunal og regional planlegging etter plan- og bygningsloven) - særskilt om klage, innsigelsesadgang og konsekvensutredning.
Uttalelse fra Bærum kommune.**

Det vises til oversendelsesbrev datert 07.07.03, og til telefonsamtale med Asle Moltumyr om at Bærum kommune gis mulighet til å uttale seg selv om fristen 01.09.03 overskrides. Vi har følgende kommentarer til de ulike punktene:

1. §1-14, 6. ledd. Foreslått bestemmelse vil kunne bidra til enklere og mer forutsigbare planprosesser og støttes. Forslaget fra utvalgets mindretall om nytt åttende ledd vil kunne forsterke effekten ytterligere og bør tas inn i §1-14. Mindretallets argumentasjon om problemene knyttet til at innsigelse kommer inn sent i planarbeidet støttes fullt ut, liksom problemene med at innsigelser mellom statlige organer ofte ikke er samordnet.
2. §1-15, 2. ledd, 2. punktum. Intensjonen i dette forslaget støttes, men det ligger en fare i at man får en tidkrevende prosess med å avklare hva som ligger i "forhold som er avgjort tidligere", dvs at det blir en diskusjon om det foreligger klagerett eller ikke. Det kan også ligge en fare i at man for å unngå dette utarbeider planer som er uhensiktsmessig detaljert.
3. §1-8. Prinsippet om planbeskrivelse er fornuftig og formaliserer en praksis som langt på vei brukes i dag.
Mye taler også for at det er fornuftig å utarbeide et formelt forankret planprogram, men vi stiller spørsmål om det skal være obligatorisk at dette legges ut til offentlig ettersyn. Vi tror at i noen tilfeller vil dette bety en ressurskrevende tilleggsprosess, et pliktløp, som ikke gir særlig nyttige innspill til arbeidet. Det bør kunne være opp til kommunen å vurdere behovet for offentlig ettersyn.
4. §1-9. Vi stiller spørsmål ved behovet av denne paragrafen. Opprinnelig var behovet for konsekvensutredninger knyttet til store tiltak med forholdsvis greit definerte konsekvenser av ulik art, og dette bør være fokus på KU-begrepet. Det virker fornuftig å knytte KU-bestemmelsene for slike tiltak til den ordinære planleggingen. Men å stille krav til formell konsekvensutredninger (slik vi kjenner begrepet) til alle oversiktsplaner (kommuneplaner og områdeplaner) vil være svært vanskelig,

ressurskrevende, og erfaring fra for eks. kommunedelplanlegging på Fornebu tilsier at nytten er begrenset. Utarbeidelse av overordnede planer er en prosess hvor ulike hensyn kontinuerlig vurderes og avveies, og hvor det er vanskelig, ofte meningsløst, å bruke standardiserte sjekklister. Dersom paragrafen likevel opprettholdes må innholdet i de påkrevde konsekvensutredningene for oversiktsplaner drøftes med sikte på å unngå tidkrevende og lite nyttig arbeid.

5. Kap. 17. Det vises til kommentarene til punkt 4 ovenfor.

Vennlig hilsen

Gunvor Bjørnsen
plansjef

Torsten Glad
seniorarkitekt